

108

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 17 kwietnia 1961 r.

w sprawie poboru zryczałtowanego podatku od wynagrodzeń członków niektórych spółdzielni pracy.

Na podstawie art. 11 dekretu z dnia 6 października 1950 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. z 1950 r. Nr 49, poz. 452, z 1959 r. Nr 11, poz. 61 i z 1960 r. Nr 51, poz. 300) oraz art. 5 ust. 4 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o podatku od wynagrodzeń (Dz. U. z 1949 r. Nr 7, poz. 41, z 1956 r. Nr 44, poz. 201 oraz z 1959 r. Nr 11, poz. 60) zarządza się, co następuje:

§ 1. Członkowie spółdzielni pracy i kandydaci na członków tych spółdzielni, zatrudnieni w zakładach usługowych spółdzielni, podlegających opodatkowaniu w formie ryczałtu,

oraz bagażowi (numerowi) w spółdzielniach usług kolejowych opłacają od wynagrodzeń otrzymywanych za świadczenie usług wykonywanych osobiście na rzecz tych spółdzielni pracy zryczałtowany podatek.

§ 2. 1. Zryczałtowany podatek pobiera się bez względu na wysokość otrzymywanego wynagrodzenia według stawek określonych w ust. 2 i 3.

2. Stawki podatku w zakładach usługowych spółdzielni podlegających opodatkowaniu w formie ryczałtu wynoszą:

Lp.	Rodzaj usług	W miejscowościach na terenie gromad	W osiedlu lub mieście o liczbie mieszkańców					
			do 5.000	ponad 5.000 do 10.000	ponad 10.000 do 25.000	ponad 25.000 do 75.000	ponad 75.000 do 200.000	
podatek w złotych miesięcznie								
1	Fotografowanie	25,00	32,00	41,00	49,00	58,00	81,00	81,00
2	Fryzjerstwo	25,00	32,00	40,00	70,00	81,00	81,00	81,00
3	Krawiectwo	—	25,00	40,00	70,00	70,00	81,00	81,00
4	Szewstwo	—	—	25,00	32,00	40,00	49,00	70,00
5	Instalatorstwo (elektryczne, c.o., chłodnicze, wodociągowo-kanalizacyjne, gazowe)	25,00	32,00	41,00	49,00	58,00	70,00	81,00
6	Zegarmistrzostwo i złotnictwo	—	32,00	41,00	49,00	58,00	70,00	81,00
7	Radiomechanika i telemechanika	—	32,00	41,00	49,00	58,00	70,00	81,00
8	Elektromechanika (grzejnicza, medyczna, samochodowa, silnikowa, elektromiernictwo)	—	25,00	32,00	41,00	49,00	70,00	81,00
9	Usługi drobne (parasolnictwo, naprawa zabawek i lalek, naprawa wiecznych piór, naprawa i napełnianie długopisów, czerwanie artystyczne, podnoszenie oczek, plisowanie i dekatyzacja tkanin, obciążanie guzików, usługi pomocy domowej, hafciarstwo itp.)	—	—	—	—	25,00	32,00	41,00
10	Kowalstwo (artystyczne, pojazdowe, naprawa maszyn i narzędzi rolniczych, podkuwanie koni)	—	—	25,00	32,00	41,00	49,00	58,00
11	Ślusarstwo (naprawa maszyn, naprawa rowerów, nożownictwo, pilnikarstwo, spawalnictwo, ślusarstwo ogólne, tokarstwo w metalu, ślusarstwo budowlane, naprawa wag i naprawa narzędzi)	—	—	25,00	32,00	49,00	70,00	70,00
12	Tapicerstwo (dekoracyjne i meblowe)	—	25,00	32,00	40,00	49,00	58,00	70,00
13	Stolarstwo (meblowe, sportowe, rzeźbiarstwo i wyrób trumien)	—	—	25,00	32,00	40,00	49,00	58,00
14	Bednarstwo i kołodziejstwo	—	—	—	—	25,00	32,00	41,00
15	Rymarstwo (kaletnictwo, rymarstwo sportowe, siodlarstwo, siodlarstwo pojazdowe, wyrób i naprawa uprzęży, odświeżanie wyrobów skórzanych)	—	25,00	32,00	41,00	49,00	58,00	70,00

3. Stawki podatku należnego od bagażowych (numerowych) zatrudnionych w spółdzielniach usług kolejowych wynoszą:

Strefa	Określenie strefy	Podatek w złotych miesięcznie
I	Dworce miast o zaludnieniu ponad 200.000 mieszkańców oraz dworce w miejscowościach turystycznych w sezonie letnim i zimowym	25
II	Dworce miast o zaludnieniu ponad 50.000 mieszkańców	10
III	Pozostałe dworce	—

§ 3. Wynagrodzenie osób, dla których w tabeli zawartej w § 2 ust. 2 i 3 nie ustalono stawek podatkowych, zwalnia się od podatku do końca 1962 r.

§ 4. Traci moc rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 14 maja 1960 r. w sprawie poboru zryczałtowanego podatku od członków spółdzielni pracy, zatrudnionych w zakładach

usługowych spółdzielni opodatkowanych w formie ryczałtu (Dz. U. Nr 25, poz. 146).

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1961 r.

Minister Finansów: J. Albrecht

109

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 19 kwietnia 1961 r.

w sprawie komisji społeczno-lekarskich do spraw przymusowego leczenia alkoholików.

Na podstawie art. 19 § 2 ustawy z dnia 10 grudnia 1959 r. o zwalczaniu alkoholizmu (Dz. U. Nr 69, poz. 434) zarządza się, co następuje:

§ 1. Użyte w dalszych przepisach niniejszego rozporządzenia określenie „ustawa” oznacza ustawę z dnia 10 grudnia 1959 r. o zwalczaniu alkoholizmu (Dz. U. Nr 69, poz. 434).

Terenowe komisje społeczno-lekarskie.

§ 2. 1. Prezydium powiatowych (miejskich w miastach stanowiących powiaty miejskie, dzielnicowych w miastach wyłączonych z województw) rad narodowych na wniosek właściwych organów do spraw zdrowia i opieki społecznej powołują i ustalają skład komisji społeczno-lekarskiej do spraw przymusowego leczenia alkoholików. Komisje te, zwane dalej „terenowymi komisjami społeczno-lekarskimi”, działają przy właściwych do spraw zdrowia i opieki społecznej organach prezydiów powiatowych rad narodowych.

2. Ze względu na rozległość terenu lub dużą liczbę spraw mogą być powoływane terenowe komisje społeczno-lekarskie obejmujące swoim działaniem określoną część powiatu (miasta, dzielnicy).

3. W skład terenowych komisji społeczno-lekarskich wchodzi:

- 1) przewodniczący i jego zastępcę, posiadający wykształcenie prawnicze lub doświadczenie w zakresie administracji państwowej,
- 2) sekretarz,
- 3) lekarz i jego zastępcę, którymi powinni być specjaliści w dziedzinie psychiatrii lub neurologii, a w razie ich braku lekarze przeszkoleni w zakresie zwalczania alkoholizmu i mający co najmniej 3-letni staż pracy zawodowej,
- 4) 3 członków i 3 ich zastępców.

4. W skład terenowej komisji społeczno-lekarskiej nie mogą wchodzić lekarze zatrudnieni w poradni przeciwalkoholowej.

§ 3. 1. Właściwy do spraw zdrowia i opieki społecznej organ określony w § 2 ust. 1 zgłasza wniosek o powołanie składu komisji po zasięgnięciu opinii:

- 1) Społecznego Komitetu Przeciwalkoholowego — w odniesieniu do kandydatów na stanowiska przewodniczącego komisji i jego zastępcy,
- 2) Związku Nauczycielstwa Polskiego i Ligi Kobiet — w odniesieniu do dwóch kandydatów na stanowiska członków określonych w § 2 ust. 3 pkt 4 i ich zastępców,
- 3) organizacji społecznej działającej na danym terenie szczególnie aktywnie w zwalczaniu alkoholizmu — jeśli chodzi o jednego kandydata na członka określonego w § 2 ust. 3 pkt 4 i jego zastępcę.

2. Jeżeli na obszarze powiatu (miasta, dzielnicy) nie działa organizacja określona w ust. 1 pkt 1 i 2, zasięga się opinii innych organizacji zajmujących się na danym terenie sprawami zwalczania alkoholizmu.

§ 4. 1. Przewodniczącego i członków terenowej komisji społeczno-lekarskiej oraz ich zastępców powołuje się na okres trzech lat.

2. Odwołanie przed upływem okresu określonego w ust. 1 może nastąpić jedynie z ważnych powodów. Na miejsce osoby odwołanej powołuje się bezwzględnie inną osobę. Przepisy § 2 i § 3 stosuje się odpowiednio.

§ 5. 1. Terenowa komisja społeczno-lekarska wykonuje swoje zadania na posiedzeniach plenarnych, na posiedzeniach prezydium oraz za pośrednictwem wyznaczonych członków.

2. Decyzje wydaje komisja na posiedzeniach plenarnych, z tym że decyzje w przedmiocie zastosowania przymusowego leczenia w zakładzie lecznictwa otwartego oraz w przedmiocie wystąpienia z wnioskiem o zastosowanie przymusowego leczenia w zakładzie lecznictwa zamkniętego — po przeprowadzeniu rozprawy.

3. Prezydium komisji tworzą: przewodniczący, lekarz bądź ich zastępcy oraz sekretarz.

4. Do ważności uchwał w sprawach rozpatrywanych na posiedzeniach plenarnych konieczna jest obecność prezydium oraz co najmniej jednego z pozostałych członków.

5. Uchwały komisji zapadają większością głosów. W razie równej ilości głosów decyduje głos lekarza.

§ 6. Prezydium terenowej komisji społeczno-lekarskiej wszczyna postępowanie w razie powzięcia uzasadnionego podejrzenia, że osoba zamieszkała lub przebywająca na obszarze działania komisji jest nałogowym alkoholikiem określonym w art. 13 ustawy.

§ 7. 1. W toku postępowania dowodowego terenowa komisja społeczno-lekarska zbiera wszelkie dane o osobie, której postępowanie dotyczy, a w szczególności o jej zachowaniu się, stosunku do pracy i do otoczenia, o jej stosunkach rodzinnych, obowiązkach alimentacyjnych, a także nazwiska i adresy osób jej bliskich.

2. Osobami bliskimi w rozumieniu rozporządzenia są: małżonek, wstępni i zstępni w linii prostej, rodzeństwo, a ponadto wspólnie zamieszkali z osobą, której postępowanie dotyczy, rodzice, dzieci i rodzeństwo małżonka. Jeżeli osoba, której postępowanie dotyczy, pozostaje we wspólnym gospodarstwie domowym i faktycznym współżyciu z osobą, która nie jest jej małżonkiem, osobę taką traktuje się jako bliską.

§ 8. 1. Jeżeli osoba, której postępowanie dotyczy, zobowiąże się do dobrowolnego poddania się leczeniu w zakładzie lecznictwa otwartego, terenowa komisja społeczno-lekarska wydaje postanowienie o zawieszeniu postępowania.

2. Jeżeli okaże się, że osoba, której postępowanie dotyczy, nie jest nałogowym alkoholikiem w rozumieniu art. 13 ustawy, terenowa komisja społeczno-lekarska wydaje decyzję o umorzeniu postępowania.

§ 9. 1. Decyzja o zastosowaniu przymusowego leczenia nałogowego alkoholika w zakładzie lecznictwa otwartego powinna w szczególności zawierać:

- 1) nazwisko, imię, datę urodzenia i adres nałogowego alkoholika,